

[Rytter.]

hvis det ikke var blevet saaledes. Men dansk Lovgivning har godkendt akkurat den samme Transaktion, som her finder Sted. Hvordan i al Verden kan saa vi herved, selv om man — som det ærede Medlem og jeg — mener, at det er en lille Pris, og at Kirken ikke er tjent dermed, modsætte os Lagtingets Ønske og sige: I foreslaar en Ordning, som I har taget fra dansk Lovgivning, den vil vi gaa imod? Om der betales for lidt eller ikke, er et Spørgsmaal, som Statens Organer maa om, og der er, som sagt, aabnet en Ventil, saa at man kan komme bort fra Taksationen i 1868.

Det, jeg ønsker at pointere, er altsaa, at dette ikke har noget som helst med Ekspropriation at gøre; det er ikke engang, som det ærede Medlem sagde i Begyndelsen af sin Tale, „en Slags Ekspropriation“. Det er et Salg, som finder Sted af de retmæssige Myndigheder, navnlig hvis Landbrugsministeren bekræfter, hvad jeg ikke tvivler om, det, jeg har sagt om Kirkeministeriets Stilling.

Derfor forekommer det mig, at man fra konservativ Side har set fuldstændig forkert paa dette Spørgsmaal. Man hæfter sig ved Ordet Ekspropriation, og man har stor Respekt inden for dette Parti for Ejendomsrettens Begreb. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det har jeg ogsaa, jeg vilde have staaet ved det ærede Medlems Side, hvis der havde været Tale om Ekspropriation. Jeg tror imidlertid, at i dette Tilfælde har Kærligheden til Ejendomsretten gjort den ærede Ordfører for de Konservative næsten blind, og derfor haaber jeg, at man fra konservativ Side vil sige: Naa, ja, naar det foreslaas at gøre det samme, som vi har gjort herved, tiltræder vi ogsaa dette Forslag.

Jeg kan i og for sig ikke se nogen Grund til Sagens Henvisning til et Udvalg, for hvis det ærede Medlem fastholder det Standpunkt, han her har taget, er det umuligt at opnaa Enighed. Jeg antager nemlig, at det samme gælder de to andre Partier som mit, at det er os umuligt at se, at denne Bestemmelse overhovedet har noget til fælles med Ekspropriation. Men selvfølgelig, hvis det ærede Medlem fastholder sit Forslag om Henvisning til Udvalg, vil det ikke fra vor Side møde Modstand.

Nielasen: Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Korsgaard) udtalte, at dette Lovforslag ikke var vedtaget med noget stort Flertal paa Færøerne. Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter)

har nu givet Svar paa dette Spørgsmaal, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Forslaget blev til at begynde med vedtaget i Lagtinget med et meget stort Flertal, idet 18 af Lagtingets 21 Medlemmer dengang stemte for Forslaget. Det er fuldstændig rigtigt, at der senere fra en vis Side inden for det færøske Samfund, som man maa sige repræsenterer meget snævre Interesser, er rejst en Storm imod det foreliggende Forslag. Men jeg synes ikke, der er Anledning for os her i dette høje Ting til at lægge en saa afgørende Vægt paa det, som den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti synes at gøre. I det hele taget maa, naar der er Tale om Vedtagelse, det samme være gældende med Hensyn til Færøernes Lagting, som er gældende herved. Selv om et Forslag kun er vedtaget med et Flertal paa een Stemme, maa det betragtes som vedtaget. Det er den eneste Metode, man kan anvende inden for det parlamentariske Liv til Afgørelse af den Slags Spørgsmaal, saa selv om det foreliggende Lovforslag var vedtaget af Færøernes Lagting med 14 Stemmer mod 10, var der ikke nogen særlig Grund til at hæfte sig derved. Men som det blev udtalt af den ærede Ordfører for Venstre, var det et ganske andet Forslag, der blev stemt om i Færøernes Lagting i Fjor; det var slet ikke det Forslag, der foreligger her i Dag.

Hvad angaar Spørgsmaalet om det færøske Kirkegods, kan man sige, at noget af denne Udmærksjord er den, der bedst egner sig til Opdyrkning, og der er ikke nogen Begrundelse for det Standpunkt, der blev indtaget i det andet høje Ting vedrørende denne Sag. I Bemærkningerne til den Betænkning, der blev afgivet af den af Lagtinget nedsatte Kommission angaaende en særlig Lovgivning sigtende til Fremme af Opdyrkingen paa Færøerne, staa der, at de færøske Præster med Undtagelse af Provsten har udtalt sig for Salg af det færøske Præstegods. Jeg kan godt forstaa, at Præsterne, der jo skal sørge for Menighedsmedlemmernes aandelige Velvære, ogsaa interesserer sig for, at deres materielle Velvære bliver det bedst mulige. Der er her faktisk Tale om at overlade Jorden til besiddelsesløse Fiskere, Husmænd og Arbejdsmand, for at de kan faa bedre Kaar i Kampen for Tilværelsen. Det kan maaske siges, at den foreslaede Pris, 250 000 Kr., ikke er nogen høj Pris, men man maa alligevel tage i Betragtning, at det her ikke drejer sig om nogen Spekulation, men at der er Tale om at overlade Jorden til nogle af de besiddelsesløse inden for et saa lille